

vi gik imod Konjunkturtillæggets Nedsættelse, og vi fandt ogsaa den Maade, hvorpaa Ministeriet optraadte over for Tjenestemændene, uforsvarlig. Vi gav samtidig Anvisning paa en Nedsættelse af Militæruddgifterne til et større Beløb, hvor kan man saa sige, at vi har voldt Ministeriet Besvær med Hensyn til Bespargelsesforanstaltninger?

Naar man nu fra anden Side hævder, at Finanslovens Indtægts- og Udgiftssummer, Balancesummen, er gaaet saa mægtigt ned, gør jeg først opmærksom paa, at denne Nedgang væsentlig er bevirket af den automatiske Lønningsnedgang, og de øvrige Bespargelser har Oppositionen ingeni lunde holdt sig tilbage fra. Hvorfor saa fremhæve det som noget ganske ekstraordinært stort, naar det er sket under Ledelse af en Sparekommission, hvor Radikale og Socialdemokrater ingeni lunde har været de mindst virksomme? Men det er rigtigt, at vi er gaaet imod de indirekte Skatter, det gjorde vi ogsaa under Finansminister Brandes. Finansministeren maa ikke vente, at Socialdemokraterne, selv om vi gaar ind paa mange af de Krav, Ministeren stiller — vist flere, end vi burde —, at vi, som under Finansminister Brandes bekæmpede de indirekte Skatter, skulde sige: Naar de kommer fra den nuværende Minister, erkender vi, at vi bør stille os velvilligt. Vi har i Virkeligheden med Hensyn til Bespargelser, med Hensyn til Nedsættelser, været mere imødekommende, end Ministeriet havde Grund til at vente, det Ministerium, der forud for Valget 1920 førte den Kampagne, det førte.

Saa kommer vi til det store Spørgsmaal: Balance. Det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen udtalte forleden Dag ved en Sammenkomst i Henhold til det Referat, der er fremkommet i Venstres Hovedorgan, at til næste Valg var der kun een Linie at gaa til Valg paa, og denne ene Linie var „Balance“. Heri er jeg ikke enig med det ærede Medlem, men jeg erkender derimod, og det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at alle Partier, uanset, hvilke Veje de vil gaa, maa have det Maal — og det maa naas hurtigt, — at skaffe Balance paa Statsregnskabet, en Balance, som ikke er naaet under det nuværende Styre i de tre Aar, der er gaaet.

Jeg har et Spørgsmaal til Venstres ærede Ordfører (Martin Hansen); han taler om, at han haaber paa Balance; mener han Balance, saaledes at de 10 Mill. Kr. ikke skal laanes for at skaffe denne Balance? Det var rart at vide, for det spiller en Rolle; der er et Punkt, hvor den højtærede Finans-

minister har skaffet Balance; men hvor der er naaet Balance, er det ved Laan, der er laant lige saa rask, som der afbetales paa Statsgælden, det er den eneste Balance, vi til Dato har naaet. Hvis en Mand havde en Gæld, jeg vil sige paa 1 000 Kr., for ikke at gøre det for slemt, og han gik og talte om, at denne Gæld var trykkende, men nu begyndte han at betale af, sidste Aar havde han en Gang imellem betalt 100 Kr., men dem laante han, vilde man saa ikke sige: Det ser sløjt ud. Det er det, vi er naaet til i Dag, Finansministeren laaner Pengene lige saa rask, som han betaler af. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører: Mener De, at der næste Aar skal være Balance ved Hjælp af de 10 Millioner, eller mener De, at der skal blive 10 Mill. Kr.s Overskud, nemlig dem, vi laaner? Vi er desværre ikke naaet til Balance, og vi har ikke Udsigt til at naa Balance i 1924—25, for den Kritik, jeg fremsatte over Finanslovforlaget, er jo ingeni lunde afkræftet af Venstres Ordfører. Jeg havde haft saa mange „hvis“er og „men“er, sagde han, og naar jeg fik dem samlet sammen, kunde jeg faa ud af det, at der ikke var Balance. Ja, hvad var det for nogle „hvis“er og „men“er? Det er rigtigt, at jeg har brugt Ordet „hvis“; hvis vi regner med de Priser, der gælder i Dag, er der Underskud. Er det frygteligt? Er det ikke rimeligt at regne med det? Hvis de regner med de Lønninger, vi har i Dag, med den Dollarkurs, vi har i Dag, og med, at Statsbanerne skal fortsætte med at holde sit Materiel i Orden, bliver der Underskud. Det er ganske vist „hvis“, men jeg tror nok, jeg vil sige, *hvis* Dollarkursen skulde gaa ned, *hvis* Lønningerne skulde gaa ned, *hvis* Statsbanerne vilde give noget mere, kan der blive Balance, saaledes maa det ærede Medlem sige. Jeg tror dog, at mine „hvis“er har nok saa stor Værdi som den ærede Ordførers. Jeg understreger, at jeg sagde ikke andet end, *hvis* dette Budget havde været lagt, som Priserne er, havde der været Underskud; og jeg tror ikke, at nogen skal rokke ved det.

Saa kom den højtærede Trafikminister og skulde svare paa mit Spørgsmaal om de Penge, der skal bruges til Statsbanerne, til Driftsmateriel, til Vedligeholdelse af det rullende Materiel o. s. v., og Ministeren paaviste der, at i de tre sidste Aar havde der været anvendt 100 Mill. Kr. mere indenfor de forskellige Etater end i de tre foregaaende Aar. Hans Tal er sikkert rigtige; men der er dertil for det første at sige, at i den første 3-aarige Periode var der i høj Grad Tale om, at man ikke kunde faa